

เทศน์อบรมฆราวาส

เนื่องในงานพระราชทานเพลิงศพหลวงปู่ทา จารุธัมโม

ณ วัดถ้ำชัยมิต อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

เวลา ๑๖.๐๐ น.

ร่างกายตาย จิตใจไม่ตาย

วันนี้ถ้าธรรมดาเรียกว่าเป็นวันโอกาสอันดี แต่วันนี้โอกาสไม่ค่อยดี เพราะเรื่องความพลัดพรากจากกันเป็นเรื่องที่สัตว์โลกทั้งหลายไม่ต้องการ แม้แต่สัตว์ไม่ได้เรียนหนังสือเหมือนเราเขาก็กลัวตายเหมือนกัน วันนี้มีต้นเหตุอันใหญ่หลวงคือหลวงพ่อกาท่านมรณภาพแล้ว จะบรรจุหรือจะเผาศพท่านในวันนี้ ให้ท่านทั้งหลายได้หันหน้าเข้าสู่เมรุนั้นดูทุกคน ๆ ที่นั่งนี้ทั้งหมด เอา หันหน้าดูให้เห็นทุกคน เป็นอย่างไรดู นี่ละคือเราคนหนึ่งจะเข้าเมรุอย่างนั้น แต่ตายนั่นตายด้วยวิธีการต่าง ๆ เเผาหรือฝังอะไรก็ได้แล้วแต่วิธีต่าง ๆ แต่จะเข้าไปในจุดสุดท้ายได้แก่ความตาย

ให้พากันจำเอาไว้ อย่าพากันประมาท เรื่องความตายเห็นไหมคนมาทั่วแผ่นดินนี้ คนตายเพียงคนเดียวเท่านั้นแหละ แต่คนมาทั่วแผ่นดินเลยวันนี้ดูซินะ กระทบใจหมด เรื่องความตายเป็นเรื่องเล็กน้อยเมื่อไรพอที่จะนอนใจ หายู่หากินวันหนึ่ง ๆ ถึงค่ำแล้วก็นอน นอนหลับฝันครอก ๆ แครก ๆ ไป ไม่ได้คิดหน้าอ่านหลังว่าความตายจะมาถึงเราเมื่อไร นี่ละดูเอาวันนี้เป็นพยาน ขอให้ท่านทั้งหลายได้พิจารณา

พระพุทธเจ้าที่จะเสด็จออกทรงผนวช ก็เห็นเรื่องความตายนี้เองเป็นต้นเหตุจากนั้นก็เห็นเพศสมณะที่จะออกจากกองทุกข์ทั้งหลาย เห็นเพศแห่งความตายนี้แล้วก็เกิดความสลัดสังเวช แล้วก็ไปเห็นเพศแห่งสมณะที่ท่านบำเพ็ญเพื่อความพ้นจากทุกข์ ท่านก็เสด็จออกทรงผนวชได้ตรัสรู้ขึ้นมา เพราะเทวทูตผู้บอกเหมือนกับเทวดา เทวทูตคือผู้บอกอันประเสริฐให้เราทั้งหลายได้พิจารณา

วันนี้เป็นวันที่เราทั้งหลายจะได้หันหน้าดูความตายของตัวเอง ให้หันหน้าเข้าไปเมรุนี้จะเป็นแบบนี้ด้วยกันทั้งนั้น อย่าพากันประมาท การประมาทไม่ใช่เป็นของดิบของดีอะไรเลย คือความนอนใจ กินแล้วนอนนอนแล้วกิน ตื่นมามีมือเข้าหากิน พอถึงค่ำก็มานอนหลับ ๆ ตื่นขึ้นมาหากิน วันนี้หากินวันนั้นสุดท้ายก็มาตายเหมือนกันกับเขา นี้แหละ อย่าพากันนอนใจ

คุณงามความดีที่พระพุทธเจ้าองค์เลิศเลอประเสริฐ ไม่มีใครเสมอเหมือน สอนไว้แล้วขอให้นำเข้าไปสู่จิตใจ อย่าเอาตั้งแต่ความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหา เข้ามาสู่จิตใจมันจะเผาหัวใจให้เป็นฟืนเป็นไฟไปตาม ๆ กันหมด ถามที่ไหนเป็นอย่างไรสบายดี

เธอ สบายอะไรมีแต่ไฟเผาหัวอก เรื่องธรรมไม่มีในใจแล้วหาความสบายไม่ได้ ขอให้ทุกท่านหันหน้าเข้าสู่ธรรมสู่ธรรม ความตายมีด้วยกันทุกคน ถึงกาลเวลาจะตายแล้วเป็นอย่างนี้แหละ

ใครสร้างความดีความชั่วไว้มากน้อยก็จะเป็นอย่างเดียวกัน ถ้าสร้างความชั่วไว้ก็คือสร้างพวกศัตรูคู่เวรติดตามตัวเองไป เผาตัวเองในแดนมนุษย์นี้แล้วยังจะไปเผาในแดนนรกอีก ว่านรกไม่มีเธอ ใครเป็นคนสอนไว้นรก สวรรค์ พรหมโลก นิพพาน คนตาบอดหูหนวกสอนได้อย่างไร ไม่มีใครสอนได้ นอกจากศาสดาองค์เอกเท่านั้นเป็นผู้สอนไว้ด้วยความถูกต้องแม่นยำ เรียกว่าสวากขาตธรรมตรัสไว้ชอบแล้ว เราทั้งหลายให้ฟังให้ถูกต้องตามอรรถตามธรรม ที่เรียกว่าสวากขาตธรรม ท่านตรัสไว้ชอบแล้ว ฟังให้ชอบ เอาไปพิจารณา

เรื่องความเป็นความตายมีอยู่กับทุกคน วันนี้ก็เอาศพนี้เป็นพยาน คือหลวงพ่อกาท่านก็บำเพ็ญความดีงามมา ท่านรู้สึกว่ามีความอบอุ่นภายในจิตใจของท่าน เรื่องตายตายด้วยกัน แต่ผู้หนึ่งทำความดีงามตายก็ไปด้วยความอบอุ่น แต่ผู้สร้างตั้งแต่ความชั่วช้าลามกใส่ตัวเองตายแล้วไฟเผาทั้งเป็นแล้วก็ไปเผาในเมืองผีอีก เรายังไปปล้ำว่าเมืองผีไม่มี เวลาไปเจอเข้าแล้วมันหายไปเสียแล้ว สบายไปแล้ว จำเป็นต้องจมอยู่ในนรกก็กี่ปีกี่กัลป์กว่าจะได้ฟื้นตัวขึ้นมา

นี่คืออำนาจแห่งความมีตบอด ไม่ยอมฟังเสียงนักปราชญ์ฉลาดแหลมคมคือองค์ศาสดาสอนไว้ว่านรกมี มันไม่ยอมฟังเสียง เวลาตายแล้วไปเจอเอานรก เจอเอาอย่างจังๆ หลีกไม่ได้ มันสายเกินไป จมด้วยกันไป จนกว่าจะหมดบุญหมดกรรมอันนั้นแล้วก็จะได้เคลื่อนขึ้นมา ถ้าเคลื่อนขึ้นมายังลืมหูอีกยังลงอีก ลงไม่หยุดไม่ถอย ขอแต่การสร้าง ความชั่วช้าลามก สร้างมากเท่าไรมีมากเท่านั้น ได้มากเท่านั้นเผามากเท่านั้นตลอดไป ไม่มีคำว่าอ้อมพ้อ ไปตกรนกลุมนี้อ้อมพ้อแล้วไม่มี จะให้เหมือนคนกินข้าว ไม่เหมือนนะ ตกรนกลุมนี้แล้วมาสร้างความชั่วอีกตกอีกๆ ผู้ที่ไปสวรรค์ พรหมโลก นิพพานก็เหมือนกัน เอาจนกระทั่งถึงนิพพานพอนั้นละสร้างความดีงามต่างกันอย่างนี้

ท่านก็สอนไว้แล้วทั้งสองด้าน ด้านลงสู่ความลุ่มจม คือสร้างบาปสร้างกรรมท่านก็สอนไว้แล้ว แล้วสร้างความดีงามเพื่อขึ้นสู่ความสุขความเจริญ ตั้งแต่แดนมนุษย์ ผู้มีวาสนาบุญญาภิสมภารจนกระทั่งถึงสวรรค์ เทวโลก แล้วพรหมโลก ถึงนิพพาน นี่ก็ศาสดาองค์เอกสอนไว้ ไม่ใช่คนตาบอดหูหนวกมาสอน เราอย่าฟังแบบหูหนวกตาบอดฟัง ไม่สนใจที่จะนำมาคิดไตร่ตรองบ้างเลย ใช้ไม่ได้นะ ผู้สอนเป็นศาสดาองค์เอกมาสอนโลก ผู้ฟังเป็นอัมพาตฟังมันเข้ากันไม่ได้ ตายแล้วใครจะมาจมลงในนรก

พระพุทธเจ้าไม่ได้มาแบ่งสันปันส่วนกับพวกเรานะ สอนไว้ด้วยความเมตตา สงสารสัตว์ล้วน ๆ ที่เรียกว่า มหาการุณิก โนาโถ หิตาย สพฺพปาณินฺ พระพุทธเจ้าทรงเป็นพระมหากรุณาธิคุณอันยิ่งใหญ่ ทำประโยชน์ให้แก่สัตว์โลกไม่มีประมาณ นั่นพระพุทธเจ้าท่านสอนด้วยความเมตตา เราอย่าสักแต่ว่าได้ยินได้ฟังแล้วก็แล้วไปๆ เพราะอำนาจของกิเลสตัณหา มันท่วมท้นในหัวใจเลย ลืมบาป ลืมบุญไปหมด สร้างตั้งแต่บาปหาบตั้งแต่กรรมตายแล้วจมลงในรก ลงไปแล้วก็ปิดทางเดินของตัวเอง ตกนรกก็หลุมๆ มากี่ครั้งแล้วขึ้นมาอีกก็เหมือนว่าไม่ตกอีก สร้างบาปสร้างกรรมอีกไม่มีความเข็ดหลาบอímพอ แล้วก็ไปจมอีกๆ อยู่อย่างนี้มีอย่างเธอ ให้ฟังเสียงท่านผู้เป็นจอมปราชญ์ ศาสดาของเรา ถึงจะถูกต้องตังาม

วันนี้ก็มีพยานแล้ว ท่านผู้ตายก็จะมาเผาที่นี่ เราทุกคนนั่งอยู่นี้ไม่มีใครเว้นได้เลย เป็นแต่เพียงว่าต่างกันช้ากับเร็วเท่านั้นเอง ให้สร้างคุณงามความดีเสียตั้งแต่บัดนี้ อย่างอนใจ จิตนี้ตายไม่เป็น คำว่าจิตๆ ได้แก่ใจดวงรู้ๆ ครองร่างกายของเราอยู่นี้ ไม่มีคำว่าฉิบหาย ใจดวงนี้ไม่มีคำว่าตาย แม้จะไปตกนรกหมกไหม้ก็กัปกัปกัลป์ความทุกข์ มากน้อยยอมรับว่าทุกข์ แต่ไม่ยอมฉิบหายก็คือใจดวงนี้ แล้วฟื้นตัวขึ้นมาแล้วมาสร้าง ความตังาม สร้างจนเต็มเม็ดเต็มหน่วยจนกระทั่งถึงสวรรค์ พรหมโลก ถึงนิพพาน ก็ไม่สูญ เสวยบรมสุขอยู่ในนิพพานก็คือใจดวงไม่สูญนี้แหละ

ให้พากันจำเอา ดวงไม่สูญนี้อยู่กับใครเวลานี้ อยู่กับเราทุกคน เราจะ ประคับประคองจิตใจดวงไม่สูญนี้ไปในทางไหน ถ้าไปในทางชั่วก็จะจมไปเรื่อย ไม่สูญ แต่จม ไม่สูญแต่ทุกข์ ทุกข์ตลอดเวลาแต่ไม่สูญ เราก็ต้องได้รับความทุกข์ความทรมาน ไปตลอดเวลาทั้งๆ ที่จิตก็ไม่สูญ ยอมรับความทุกข์ไปตลอดมันสมควรแล้วเธอ ให้พากันสร้างคุณงามความดีเสียตั้งแต่บัดนี้

การสร้างความดีนี้เป็นสิ่งที่ไว้วางใจตายใจได้ เราอยู่ที่ไหนสบายๆ การสร้างความดี ขอให้พากันสร้างให้ดี อย่าเห็นแก่ได้แก่กิน เห็นแก่หลับแค้นอน เห็นแก่ความเพลิด ความเพลิดรื่นเริงบันเทิง ไม่เห็นแก่บาปแก่บุญที่ศาสดาองค์เอกสอนไว้ มันเป็นทั้งภัย ทั้งเวร ทั้งบุญทั้งกุศล ภัยเวรก็คือการสร้างบาปสร้างกรรมนั้นละ สร้างภัยสร้างเวรให้ตัวเอง สร้างบุญสร้างกุศลคือสร้างคุณมหาคุณให้แก่ตัวเอง จะยกตนเองให้หลุดพ้นจากทุกข์โดยลำดับลำดับจนกระทั่งถึงนิพพาน แล้วไม่ต้องกลับมาเกิดเสวยกองทุกข์อีก เหมือนสัตว์โลกทั้งหลาย ให้พากันจดจำเอานะพี่น้องทั้งหลาย

การบำเพ็ญการกุศลอย่าได้ตระหนี่ถี่เหนียว การทำบุญให้ทานอย่าตระหนี่ มีห่ามีสิบอะไรให้แบ่งทาน อย่ามีแต่กินอย่างเดียวๆ ใช้ไม่ได้ ลิ่นปากมันกลืนไปหมดแล้วก็หายไปเลยๆ ส่วนใจนี้เรียกว่าแห่งผากอยู่ที่ใจ ใจไม่ได้รับบุญรับกุศลเลย ร่างกายเอาไป

กินหมด ได้มาเท่าไรก็เอามาหล่อเลี้ยงร่างกาย กินแล้วตายแล้วก็เนาอืดขึ้นรา จากนั้นก็เอามาเผาอย่างนี้ ไม่เผาก็ฝัง ไม่เกิดประโยชน์อะไร เพราะเป็นเพียงดินน้ำลมไฟในร่างกายของคนของสัตว์แต่ละรายๆ พอส่วนผสมแตกกระจายออกจากกันแล้วก็เรียกว่าคนตายสัตว์ตายเท่านั้น

ให้สร้างบุญสร้างกุศลด้วย แบ่งสำหรับธาตุชั้นที่ยังมีชีวิตอยู่เพื่อให้อยู่ได้กินครองชีพไปถึงวันเวลาจนกระทั่งถึงวันตายด้วย แล้วสร้างบุญกุศล นำบุญกุศลนี้เข้าสู่ใจ ให้ใจได้เสวยความดีงามของตนเอง ร่างกายตาย ใจไม่ตาย ให้ใจได้อาศัยคุณงามความดีที่เราสร้างไว้ด้วย ไปสู่สวรรค์ พรหมโลก นิพพาน ล้วนแล้วตั้งแต่ผู้มีบุญเป็นอาหารทิพย์หล่อเลี้ยงจิตใจของผู้นั้นจะไปสู่พรหมโลก สวรรค์ นิพพาน

ให้พากันสร้างนะ อย่าอยู่เฉยๆ เวลาที่ศาสนายังจิตลงๆ กิเลสทัฬหะเข้าทุกวันๆ ว่าบาปคงจะไม่มีแล้วเดี๋ยวนี้ ทั้งๆ ที่สร้างบาปกันหนาแน่นเต็มโลกเต็มสงสาร ว่าบาปไม่มีสร้างแต่บาปๆ สร้างแต่ฟินแต่ไฟแล้วว่าบาปไม่มีๆ อันนี้จะเผาคนที่ว่าบาปไม่มี ผู้ที่ว่าบาปมียังมีขะเขยงระมัดระวังแล้วไม่สร้าง เลือกเฟ้นในสิ่งที่ไม่ดีทั้งหลายออก ส่วนที่ดีก็ปฏิบัติตนให้เป็นคนดีเข้าไปคนนี้ก็มีความอบอุ่น ตายที่ไหนก็ตามเถอะคนมีบุญมีกุศลแล้วตายที่ไหนเป็นคนบุญทั้งนั้น คนเป็นบาปตายที่ไหนก็เป็นบาป เอาพระทั้งประเทศไทยมา กุสลา ธมฺมา กุสลา ธมฺมา ไม่มีความหมายนะ มันมีความหมายอยู่กับตนผู้สร้างบุญและบาปนี้เท่านั้น

ถ้าเราสร้างบาปนิมนต์พระมากุสลา ธมฺมา เท่าไรก็ไม่เกิดประโยชน์ ถ้าเราสร้างบุญสร้างกุศลไม่นิมนต์พระมาก็ตาม บุญกุศลที่เราสร้างนั้นสำหรับเป็นเครื่องหนุนเรา กุสลา ธมฺมา ธรรมยังบุคคลให้เฉลียวฉลาดสร้างบุญสร้างกุศล แล้วไปสวรรค์นิพพานได้ ไม่จำเป็นต้องนิมนต์พระมา กุสลา ธมฺมา ก็ได้ เอาให้มันชัดๆ อย่างนี้ซิพวกเรทั้งหลาย

การปฏิบัติธรรมอย่าพากันย่อหย่อน เวลาที่ศาสนาแทบจะไม่มีในชาวพุทธเราแล้วนะ มีตั้งแต่ความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหา ความฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม ความไม่รู้รู้จักเป็นจักตายเต็มหัวใจทุกคน มันจึงพากันติดกันดินทั้งเขาทั้งเรา ไปที่ไหนก็ว่าโลกเจริญๆ มันเจริญที่ไหน เจริญตั้งแต่ความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหาเต็มหัวใจ เหล่านี้หรือมันเป็นน้ำเป็นท่าพอจะให้ชุ่มเย็น มันเป็นไฟเป็นไฟกันทั้งนั้น ให้พากันระมัดระวังสร้างความดีงามซิ

เราไม่เชื่อพระพุทธเจ้าแล้วเป็นคนหมดราคานะ หมด หมดทั้งๆ ที่ยังไม่ตายอยู่นี้แหละ หมดราคา ลงไม่เชื่อคำสอนของพระพุทธเจ้าแล้วเป็นคนไร้ค่าไร้ราคา ไม่มีราคา ตายแล้วก็จมไปเลย ถ้าคนเชื่อธรรมของพระพุทธเจ้าเป็นคนมีค่ามีราคา ถึงจะ

ทุกชั้นชั้นแค้นขนาดไหนหัวใจเต็มไปด้วยอรรถด้วยธรรม ความเชื่อความเลื่อมใสในธรรมสร้างคุณงามความดี มีมากมีน้อยสร้างไปๆ คนนี้จะเป็นเศรษฐีในอนาคตกาล แต่คนที่ลืมนื้อลืมนั่วว่ามีศรีสุข มีเงินเป็นหมื่นๆ แสนๆ ประสากระตาศ ประสาแร่ธาตต่าง ๆ ตายแล้วไม่เห็นไปเผาคนได้นะ ฟินไฟนั่นแหละมาเผา เจ้าของก็จมไปเปล่าๆ เกิดประโยชน์อะไร

ให้พากันพิจารณาเสียตั้งแต่บัดนี้ เขาสมมุติอะไรมาก็เป็นบ้ากับเขาๆ ส่วนความดีงามที่ศาสนาสอนไว้ถูกต้องแม่นยำไม่สนใจ นี่ละมันเสียตรงนี้จะพวกเรา ให้พากันเข้าอกเข้าใจตามนี้แล้วไปประพฤติปฏิบัติ การประพฤติปฏิบัติตัวเป็นคนดีอยู่ไหนดี ใจนี้ไม่เคยตาย ไปไหนใจมีอรรถมีธรรมสบายไปหมด เกิดภพใดชาติก็ตามขอให้มึธรรมในใจ สร้างความดีให้มีเถอะ ไม่ต้องไปหาที่เกิดละ บุญกุศลพาไปเกิดเอง เต็มเมืองฟ้าเมืองสวรรค์นั่นละ เช่นเทวบุตร เทวดา อินทร์ พรหม ถึงนิพพาน มีตั้งแต่บุญกุศลพาให้สัตว์ทั้งหลายไปเกิดทั้งนั้นละ เรื่องนรกหมกไหม้ตั้งก็หลุม ท่านแสดงไว้เพียงย่อๆ ๒๕ หลุมนรกนั่นละ นี่สำหรับคนชั่ว ใครชั่วตกนี้ทั้งนั้นๆ ท่านสร้างไว้ให้ใคร ไม่ได้ให้ใครละ แต่ใครเก่งก็ให้ไป ไปทำความชั่วซ้ำลามาจะลงนรกหลุมนั้นจนได้นั้นแหละ ให้พากันจดจำเอานะบรรดาพี่น้องทั้งหลาย

วันนี้เรามาถวายเพลิงท่านหลวงพ่อกทา หลวงพ่อกทาก็เป็นพยานหลักฐานให้เราทั้งหลายได้สะดุ้งถึงตัวเองว่าเราก็จะต้องตายเหมือนท่าน ท่านตายก่อนเราตายทีหลัง วันใดวันหนึ่งต้องตายด้วยกัน ให้อยู่คำฟ้านี้อยู่ไม่ได้ด้วยกัน แม้ผู้เทศน์เวลานี้ก็จะตาย หลวงตาบวนี้ก็จะตายเหมือนกันกับท่านทั้งหลาย แต่ขอพูดอย่างยืนยันเลยว่าหลวงตาบวตายไม่มีหวัง หหมดหวังทุกอย่าง เราปฏิบัติธรรมมาตั้งแต่อายุ ๒๐ ปีกับ ๙ เดือน ปฏิบัติรักษาศีลรักษารธรรมมาเวลานี้ได้ ๗๓ ปีนี้แล้วกับ ๑ เดือน

เราปฏิบัติศีลธรรมมาเป็นความอบอุ่น จิตใจของเรากับศีลกับธรรมกับวินัยกลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันตั้งแต่วันบวชมาจนกระทั่งบัดนี้ ไม่ได้สร้างความเดือดร้อนแก่ตนแม้ชนิดหนึ่งเลย เป็นความชุ่มเย็นเป็นสุข จากนั้นก็บำเพ็ญจิตใจที่มันติดดินไปด้วยอำนาจของกิเลสตัณหา ฟาดมันลงให้มันขาดสะบั้นๆ จนไม่มีกิเลสตัณหาภายในใจ ว่างหมดในโลกธาตุ เพราะฉะนั้นเราตายจึงตายด้วยความว่าง เราไม่ได้ตายด้วยความหวังใยยุ่งเหยิงวุ่นวายเหมือนโลกตาย

พูดให้มันชัดธรรมพระพุทธเจ้า เราไปหาอยู่หากินได้มา ๙ บาท ๑๐ บาท เรามาพูดให้กันฟัง วันนี้ได้ ๕ บาท ๑๐ บาททำไมเราพูดได้ นี่การเสาะแสวงหาความดีตั้งแต่วันบวชมาจนกระทั่งปานนี้เอาความดีมาพูดให้พี่น้องทั้งหลายมันขวางโลกแล้วหรือ เอาพิจารณาดูซินะ เราปฏิบัติเหล่านี้เราอาจหาญชาญชัยต่อเรื่องความเป็นความตาย ตาย

แล้วไม่มีอะไรมีความหมายที่จะมาทำลายเราได้ ธรรมชาตินี้ขอให้บริสุทธิ์เสียอย่าง เดียวตายที่ไหนตายได้หมด ทำจิตใจให้มันบริสุทธิ์ด้วยจิตตภาวนาเป็นของสำคัญ

พระเราอย่าชี้เกี้ยวชี้คร้าน ให้ภาวนาชำระจิตใจตัวพาเกิดพาตายที่บถมกันอยู่นี้ ไม่หยุดไม่ถอยออกให้หมดภายในจิตใจ เมื่อกิเลสนี้ออกหมดแล้วเรื่องการเป็นการตาย นี้จะสิ้นซากไปๆ จนกิเลสหมดโดยสิ้นเชิง ความตายไม่มี เหลือแต่อมตธรรม ภายใน จิตใจที่บริสุทธิ์ผุดผ่อง ตายที่ไหนตายได้ทั้งนั้น เราจึงกล้าพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังจาก การปฏิบัติของตนมาด้วยความอาจหาญชาญชัย ไม่มีสะทกสะท้าน บอกว่าเราตายนี้เรา จะไม่กลับมาเกิดอีก

ตั้งแต่บัดนั้นเป็น ๕๖-๕๗ ปีนี้แล้ว ตั้งแต่กิเลสพาให้ตายกองกันมานี้ ได้ขาด สะบั้นลงไปเป็นเวลา ๕๖-๕๗ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๔๙๓ นั้นละเป็นวันที่ กิเลสพังทลายลงจากหัวใจ ฟาดดินถล่มในคืนวันนั้นที่หลังวัดดอยธรรมเจดีย์ จังหวัด สกลนคร เวลา ๕ ทุ่มเป็งพอดี ตั้งแต่บัดนั้นมาเรียกว่าจำไปหมดโลกธาตุนี้ ไม่มีอะไร ปิดบังหัวใจนี้ได้ มีแต่กิเลสอย่างเดียวปิดให้มีดบอดๆ เอาตามาใส่คนหนึ่งสักร้อยตาก็ มีด เอาพระอาทิตย์มาช่วยอีกก็มีดอีก พอกิเลสขาดสะบั้นลงไปไม่ต้องไปหาพระอาทิตย์ พระจันทร์มาจากที่ไหน จำตลอดเวลา ตายที่ไหนตายได้ทั้งนั้น

นี่เราอาจหาญในการปฏิบัติธรรมให้พี่น้องทั้งหลายฟังเชื่อหรือไม่เชื่อ เราปฏิบัติ มาแทบล้มแทบตายจนกระทั่งปานนี้ ได้ของดิบของดีมาน้อยมาแล้วให้พี่น้องทั้งหลาย ฟัง เป็นของกิดขวางโลกแล้วหรือ เอาไปพิจารณาซิ นี่บอกชัดๆ เลยว่าเราจะไม่กลับมา เกิดอีก เราชัดเจนแล้วในหัวใจ เป็นคนละฝั่งแล้วระหว่างวิภูวนกับวิภูฎะ ถึงนิพพาน ทั้งเป็น จำอยู่ในหัวใจนี้ เราสงสัยอะไรทุกวันนี้ หายสงสัยทุกอย่าง การอยู่การเป็นการ ตายนี้เป็นเรื่องธรรมดา ไม่มีอะไรมีน้ำหนักร่างกัน เป็นอยู่กับการตายไปก็คือธาตุชั้นธสลาย จากกันเท่านั้น ส่วนธรรมชาติที่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์อยู่ตลอดเวลา ไม่มีอิริยาบถว่ายินเดิน นั่งนอน เป็นธรรมชาติที่บริสุทธิ์ วิมุตติพระนิพพานคืออันนั้นเอง

นี่ได้ถึงที่สุดวิมุตติพระนิพพานสมใจแล้วที่เราบำเพ็ญมาแทบเป็นแทบตาย เวลา ไปอยู่ในป่าในเขานี้ โถ ของง่ายเมื่อไร ไม่ได้นึกว่าจะได้มาเทศน์ให้พี่น้องทั้งหลายฟัง จากผลที่บำเพ็ญว่าจะได้เป็นอย่างนี้ นี่ก็ได้เป็นอย่างดีแล้วไม่มีสงสัยในโลกธาตุนี้ เรียกว่าหมดแล้วป่าช้าในหัวใจเรา จะไม่มีอะไรมาฝั่งมาเผาเราอีกได้แล้ว เพราะจิตถึง บริสุทธิ์วิมุตติพระนิพพานทั้งเป็น แล้วเที่ยงหรือไม่เที่ยงก็ดูหัวใจดวงนี้ก็แล้วกัน นี่ละ การปฏิบัติความดีงาม

มันขวางโลกแล้วหรือการพูดอย่างนี้นะ การพูดอย่างนี้เพื่อเป็นการชักจูงให้มี น้ำใจแก่พี่น้องทั้งหลายได้อุตสำหรับพยายามปฏิบัติ บุญเป็นบุญ บาปเป็นบาป บุญมี บาป

มี ทำไมจะพูดเรื่องบุญเรื่องบาปไม่ได้ ผลแห่งบุญแห่งบาปมีทำไมจะพูดเรื่องผลแห่งบุญแห่งบาปไม่ได้จนกระทั่งถึงความบริสุทธิ์มี พระนิพพานมีทำไมจะพูดถึงพระนิพพานไม่ได้ละ เอาไปฟังให้ตื่นทุกคน ฟังให้ดี นี่เราสอนพี่น้องทั้งหลายสอนด้วยความไม่สงสัยทุกอย่าง หหมด ในชีวิตนี้เป็นชีวิตสุดท้ายของเรา เราไม่มีอะไรอีกแล้วไม่ว่าข้างหน้าข้างหลัง ข้างซ้ายข้างขวา หหมดโดยประการทั้งปวง เพราะเป็นสมมุติทั้งมวลที่อยู่รอบด้านนี้ ธรรมชาติวิมุตติหลุดพ้นนั้นไม่อยู่กับอะไร ไม่ขึ้นกับอะไร เป็นธรรมชาติ ถ้าว่านิพพานเที่ยงก็คือใจดวงที่บริสุทธิ์ผุดผ่องเต็มที่แล้วนั้นแล

ขอให้ทุกท่านได้ปฏิบัติ เฉพาะกรรมฐานเรานั้นละอย่าชี้เกี้ยวชี้คร้าน นั่งภาวนาภาวนาพระกรรมฐานเรานั้นนะ ให้พากันตั้งอกตั้งใจชำระจิตใจดวงที่มันเป็นพื้นเป็นไฟเผาไหม้ตลอดเวลา กระจายแตกไปหมดแล้วเหลือแต่อมตมทานิพพานเต็มหัวใจอยู่ไหนอยู่ได้ทั้งนั้นละ อย่างที่พูดนี้เป็นอย่างไรท่านทั้งหลายว่าหลงตาบวดยุทธะ ไม้เหรอด เราไม่ได้ไม้เราเอาความจริงมาพูด ของปลอมก็หลอกกันมาที่ครั้งก็หน ก็ปีก็เดือน ก็กี่ปี่ก็กัลป์ หลอกมาแล้วได้ผลประโยชน์อะไร เราเอาของจริงมาพูดนี้มันขวางโลกแล้วเหรอด เอาไปพิจารณานะ ถ้าไม่ขวางโลกเอาไปเป็นคติเครื่องเตือนใจสอนตนให้สร้าง ความดีงามให้มีแก่จิตใจของตน เมื่อถึงเต็มที่แล้วไม่ต้องถามหาพระนิพพาน ไม่ต้องถามหาความเกิดแก่เจ็บตาย ขาดสะบั้นไปหมดจากจิตใจที่บริสุทธิ์เรียบร้อยแล้ว

วันนี้ก็เทศนาว่าการให้พี่น้องทั้งหลายได้คิดได้อ่าน พินิจพิจารณาถึงเรื่องความเกิดความตาย ความเกิดความตายนี้ก็เพราะกิเลสตัณหา ฟาดกิเลสขาดสะบั้นลงไปแล้ว ความเกิดความตายต่อไปอีกไม่มี มีแต่ความบริสุทธิ์ล้วนๆ เรียกว่านิพพานเที่ยง เอาละพากันจำเอานะ การเทศนาว่าการก็เห็นว่าสมควรแก่ธาตุแก่ขันธแก่กาลเวลา ขอความ สวัสดิ์จึงมีแก่บรรดาพี่น้องทั้งหลายโดยทั่วกันเทอญ

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ